

Разсъждавайте сега, Господа Народни Прѣставители за приятелски отношения между България и Турция!

Знаете ли вие, че Велесъ води национална борба отъ 1810 год., знаете ли вие, че въ тоя градъ е отворено модерно българско училище още прѣди 1835 год.. знаете ли вие, че Велесъ е далъ на българитѣ поета Жинзивовъ и цѣли редици най-добри български патриоти. Тамъ има фамилии, които сѫ разорили грамадни състояния за българското дѣло. И тоя градъ турцитѣ искатъ да разбиятъ съ срѣбъска пропаганди! . . .

Велесъ е днесъ въ военно положение. Най-добрите му синове падатъ подъ ножоветѣ на убийците и пълната турските затвори.

Питамъ: може ли българския народъ да стои миренъ въ Княжеството? Може ли едно българско народно събрание да говори за приятелски отношения съ Султана? Може ли едно българско министерство да ни залъгва съ благоволението на Портата? Може ли единъ български князъ да бѫде въренъ васалъ на Султана? . . .

Прилѣпъ има българска екзархийска община, състояща отъ 14500 жители и влашко-патриаршеска—отъ 480 души. Нѣма нито гъркомани, нито сърбомани, нито унияти, нито протестанти Половина столѣтие Прилѣпъ стоеше въ първите редове на борците за националното възраждане. Стои и до днешень день. Припомните си само думитѣ на Прилѣпския пратеникъ въ великия Церковенъ български съборъ прѣзъ 1870 година въ Цариградъ, когато искаха да го отстранятъ, защото Пелагониската епархия не бѣше екзархийска: „Неможете — каза той да изпѣждите отъ това свещено място прѣставите къмъ на единъ градъ, най интелигентните синове на когото още гниятъ по затворите за българското дѣло! Ако ни исаждите, ние ще се хвърлимъ въ морето и Вие ще носите позоръ въ всички вѣковѣ зарадъ настъ!“

Въ Прилѣпъ се отвори полани сърбско училище. Цѣли двѣ години ставатъ смутове. Единъ редъ убийства станаха около неговата ограда. Съ кървъ се поръсиха българските улици. Най-добрите българи отъ тоя градъ сега гниятъ въ далечни крайща, заточени.

Нещѫ да Ви говоря за Кукушъ, за Гевгелий, за Охридъ, за Кочани, Кратово, за Паданка и за Тетово, защото би трѣбвало цѣла недѣля да стая на тая трибуна.

Господа Прѣставители!

Често се говори, че въ Българските области въ Турция имало революционно движение и то било иричина на особено осгритѣ прѣследвания срѣщу българитѣ отъ страна на разсърденитѣ турска власти. Азъ не знамъ, какви сѫ тия революционни движения, но допускамъ че може да сѫществуватъ такива, допускамъ че тѣ наистина ще дразнятъ турските власти и ще ги ожесточаватъ срѣчу българитѣ. Зная че тия взаимни ожесточения сѫ много опасни. Има външни неприятели, които ще простиратъ рѣка къмъ Македония, когато нейнитѣ полета бѫдатъ окървавени отъ борбата между турци и българи. Съчувствувамъ на стремежите на Българското Правителство